WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, 20 października 2026 r.

WP-I.4131.288.2026

Rada Gminy Leszno

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Działając na podstawie art. 91 ust. 1, w związku z art. 86 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r. poz. 662, z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Rady Gminy Leszno z dnia 30 września 2026 r. Nr XXIX/211/2026 z dnia 30 września 2026 r. *w sprawie rozpatrzenia skargi dotyczącą nienależytego informowania mieszkańców o jakości wody z wodociągu publicznego w Czarnowie.*

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 30 września 2026 r. Rada Gminy Leszno podjęła uchwałę Nr XXIX/211/2026 *w sprawie rozpatrzenia skargi dotyczącą nienależytego informowania mieszkańców o jakości wody z wodociągu publicznego w Czarnowie*.

Uchwała została doręczona Wojewodzie Mazowieckiemu, jako organowi nadzoru nad działalnością gminną, 12 października 2026 r.

W podstawie prawnej uchwały wskazano art. 18b ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), zwanej dalej: „k.p.a.”.

Rada Gminy Leszno przedmiotową uchwałą rozpatrzyła skargę dotyczącą nienależytego informowania mieszkańców o jakości wody z wodociągu publicznego w Czarnowie.

W świetle przepisu art. 227 k.p.a. przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw. Z kolei, zgodnie z art. 229 pkt 3 k.p.a. jeżeli przepisy

szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw należących do zadań zleconych z zakresu administracji rządowej, jest rada gminy. Użyte w przywołanym wyżej art. 229 k.p.a. sformułowanie „Jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg" oznacza, że przepis art. 229 k.p.a. stanowi generalną zasadę określania organu właściwego do rozpatrzenia skargi, ma charakter subsydiarny i znajduje zastosowanie wyłącznie w przypadku braku stosownych przepisów szczególnych. Dodać należy, że uprawnienia organu stanowiącego gminy do rozpatrzenia skargi nie mają charakteru nieograniczonego. W świetle przepisów k.p.a. organy państwowe, organy samorządu terytorialnego i inne organy samorządowe oraz organy organizacji społecznych – rozpatrują oraz załatwiają skargi i wnioski w ramach swojej właściwości.

Rada Gminy Leszno w § 1 przedmiotowej uchwały uznała skargę za bezzasadną. Jednak z uzasadnienia do uchwały wynika, że Komisja Skarg, Wniosków i Petycji na posiedzeniu w dniu 21 września 2026 r. zarekomendowała Radzie Gminy Leszno uznanie skargi za niezasadną. Jednocześnie przychyliła się do stanowiska Wójta Gminy Leszno, zawartego w piśmie z 20 sierpnia 2026 r., że powinno się przeanalizować uwagi zawarte w skardze, aby były podstawą do dalszego usprawnienia organizacji procesu informowania mieszkańców.

Rada Gminy Leszno uznała skargę za bezzasadną, ale uzasadnienie, stanowiące integralną część uchwały na mocy jej § 2, nie zawiera wymaganych elementów - wyjaśnienia w zakresie właściwości organu oraz podstaw uznania przedmiotowej skargi za bezzasadną.

Stosownie do regulacji k.p.a. postępowanie skargowe ma charakter uproszczony. Jest ono odrębne od postępowania jurysdykcyjnego (wyraźnie je od siebie odróżniono, wskazując postępowanie skargowe jako odrębną grupę w art. 2 k.p.a.). Skargi i wnioski pomyślane zostały jako swoiste uzupełnienie postępowania administracyjnego. Uproszczenie postępowania skargowego wyraża się w tym, że nie ma w nim stron postępowania, nie wydaje się rozstrzygnięć adresowanych do skarżącego (wnioskodawcy), a tylko zawiadamia się go o swoich działaniach wewnętrznych zmierzających do wyjaśnienia okoliczności będących przyczynami skargi, nie ma toku instancji ani środków zaskarżania. Obowiązuje jednak zasada prowadzenia tego postępowania w ramach właściwości danego organu ustalonej stosownie do przedmiotu skargi z zachowaniem obiektywizmu i obowiązkiem wszechstronnego wyjaśnienia sprawy będącej przyczyną skargi.

Z regulacji ustawowej postępowania skargowego wynika, że powinno ono toczyć się jako pewien ciąg czynności wewnętrznych zmierzających do ustalenia zasadności czy nietrafności zarzutów skargi, a wynik skargi powinien być przedłożony skarżącemu w formie

zawiadomienia. W świetle art. 238 § 1 k.p.a. zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi powinno zawierać: oznaczenie organu, od którego pochodzi, wskazanie, w jaki sposób skarga została załatwiona, oraz podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego osoby upoważnionej do załatwienia skargi. Zawiadomienie o odmownym załatwieniu skargi powinno zawierać ponadto uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239.

Przy rozpatrywaniu skargi w oparciu o przepis art. 229 pkt 3 k.p.a., Rada powinna ocenić swoją właściwość, a następnie w przypadku uznania swojej właściwości odnieść się do wszystkich zarzutów skierowanej do niej skargi i w przypadku stwierdzenia bezzasadności skargi, również starannie uzasadnić swoje stanowisko. Zgodnie z art. 6 k.p.a. organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa. Na treść działania na podstawie przepisów prawa składają się: ustalenie treści normy prawnej mającej zastosowanie w rozstrzyganej sprawie, wyrażenie stanu faktycznego sprawy w języku normy prawnej oraz podciągnięcie tego stanu faktycznego pod treść normy prawnej i określenie praw i obowiązków stron postępowania. Oznacza to również przestrzeganie swojej właściwości przez te organy i rozpatrywanie spraw mieszczących się w granicach tej właściwości.

Odnosząc przywołany przepis do kwestionowanej uchwały należy podnieść, że Rada winna ocenić, czy jest właściwa do oceny wszystkich zarzutów skargi. Ponadto organ rozpatrujący skargę musi zawsze w sposób nie budzący wątpliwości, wykazać bezzasadność skargi i wyjaśnić składającemu skargę prawne i faktyczne podstawy tego rozstrzygnięcia. Jak wynika zatem z powołanego przepisu art. 238 § 1 k.p.a., w sytuacji uznania skargi za bezzasadną, uzasadnienie do uchwały winno zawierać wyjaśnienia organu co do nietrafności podniesionych w niej zarzutów.

Rada Miejska w Lesznie, uzasadniając uznanie skargi za bezzasadną, nie przedstawiła zarzutów skargi, nie odniosła się do wskazanych zarzutów ani nie przedstawiła żadnych ustaleń oraz argumentacji. Tym samym uzasadnienie uchwały nie zawiera rozważań odnoszących się do zasadniczego przedmiotu skargi, lecz ogranicza się do przedstawienia procedury rozpatrywania skargi. Brak jest wskazania, jakie okoliczności faktyczne zostały ustalone w zakresie zarzutów i jakie dowody zostały w tym zakresie przeanalizowane oraz jakie motywy doprowadziły radę gminy do przyjęcia stanowiska o bezzasadności skargi.

Podkreślenia wymaga, że w ramach postępowania nadzorczego dokonano analizy formalno-prawnej prawidłowości postępowania Rady Gminy odnośnie sporządzenia zawiadomienia o sposobie załatwienia skargi (art. 227–240 K.p.a.). Ocenie nie podlegała zasadność zarzutów skargi, bowiem postępowania skargowe jest jednoinstancyjne. W ramach postępowania nadzorczego wojewoda nie może oceniać, czy organ słusznie bądź niesłusznie uznał skargę za bezzasadną (wyrok WSA w Szczecinie z dnia 9 sierpnia 2012 r. sygn. akt

II SA/Sz 696/12, utrzymany w mocy wyrokiem NSA z dnia 8 lutego 2013 r. sygn. akt I OSK 2639/12).

W ocenie organu nadzoru, uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem prawa, tj. art. 238 § 1 zdanie drugie k.p.a., bowiem przeprowadzona analiza treści uchwały i jej uzasadnienia wykazała, że uchwała nie zawiera wymaganego uzasadnienia faktycznego i prawnego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Gminie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od daty doręczenia, wnoszona za pośrednictwem organu, który wydał skarżone orzeczenie.

Informuję, że rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie uchwały z mocy prawa, z dniem jego doręczenia.

WOJEWODA MAZOWIECKI

Mariusz Frankowski

/podpisano kwalifikowanym
podpisem elektronicznym/